

До дна (1935)

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Я витесав поему з срібла,
поема — мов ялиця.
Весна спинилась і прибідла,
мов з дива молодиця.

Співай, сокиро, теслі безум,
розтісуй пісню знову!
Углиб, до дна співуче лезо
встромляю в корінь слова.

20 січня 1935

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/do_dna